

Venus

Venus és el segon planeta en proximitat al Sol. Igual que passa amb Mercuri, està tant a prop del Sol que només el podem veure a l'albada i el capvespre.

La major part de la llum que rep es reflecteix cap a l'exterior per les condicions atmosfèriques que té. Aquesta és la raó per la qual el veiem brillar amb tanta força. És el primer en aparèixer en el cel estrellat i s'ha guanyat els noms d'"estel vespertí" o "*Lucifer*"; el portador de la llum.

Pràcticament està alineat amb el Sol i això provoca els coneguts trànsits per davant del Sol.

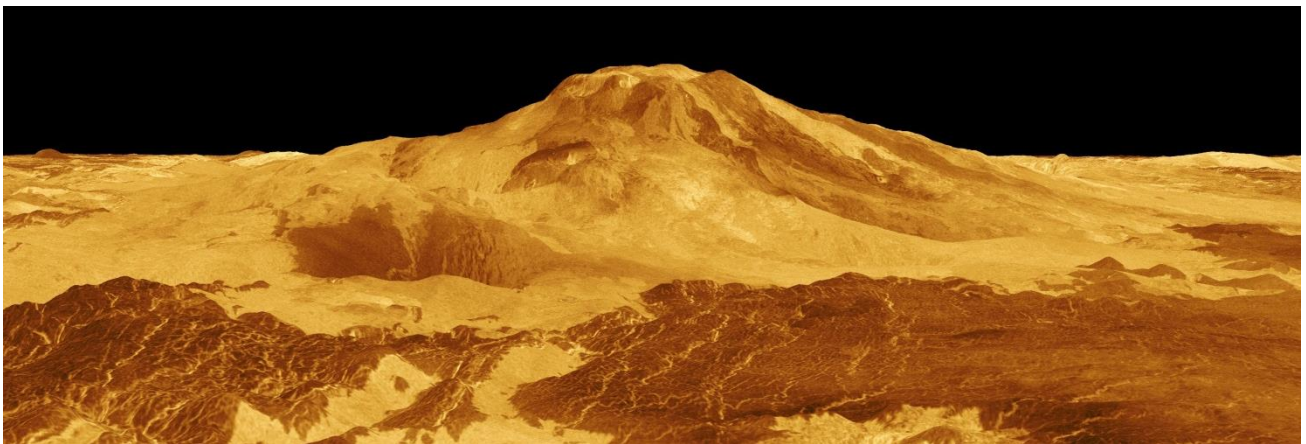
Gràcies a les diferents expedicions de sondes i observació per mitjà de telescopis sabem moltes coses del planeta.

Té una atmosfera molt gruixuda composta principalment de diòxid de carboni i on hi predominen núvols d'àcid sulfúric. A la superfície, la pressió és 92 vegades més alta que a la Terra. Com a conseqüència d'aquesta atmosfera es produeix l'efecte hivernacle que fa que la temperatura arribi als 464°C. Això fa que, Venus, sigui el planeta on fa més calor de tots.

Quan observem el planeta veiem que els núvols de l'atmosfera triguen quatre dies en donar una volta. Però el planeta sòlid gira en sentit contrari a la majoria dels planetes i triga 243 dies en completar la rotació. Una persona que visqués a Venus veuria sortir el Sol per l'oest i marxar per l'est. Un dia dura tantes hores que fa que sigui el planeta amb el dia més llarg. En canvi, triga 224 dies en donar-li una volta al Sol.

Tot el coneixement del planeta el devem principalment al programa soviètic Venera. Van enviar 16 sondes al planeta per estudiar-lo de diferents maneres. La Venera 10 va ser capaç d'aterrar i estar-s'hi durant 65 minuts abans de destruir-se a causa de la pressió soferta. Gràcies a aquesta sonda sabem que hi ha una boira constant i que les pluges àcides són habituals.

Després de les missions soviètiques van arribar les nord-americanes amb la sonda Magallanes. Va ser llançada a l'espai pel Transbordador espacial Atlantis al 1989 i va estar activa fins al 1994. Durant aquests sis anys va tenir com a objectiu fer un mapa topogràfic de la superfície mitjançant el radar. Gràcies a la sonda sabem que Venus té Valls de 1400 quilòmetres i muntanyes de més de mil metres d'alçada. Una de les imatges que ens queda es la que tenim a sobre, La Muntanya Maat.